

# ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

## THE FARMER'S LIFE

Адреса:  
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.  
Winnipeg, Man., Canada

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:  
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.  
Winnipeg, Man., Canada

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, JULY 29, 1931.

No. 30 (330).

VOL. VII.

РІК VII. Ч. 30 (330).

СЕРЕДА, 29 ЛИПНЯ 1931.

### ЗАБОРОНА ВИВОЗУ ГРОШЕЙ З НІМЕЧЧИНИ

Німецький райхсбанк підніс скало проценту на векселях закордон з цілою припинити дим вивіз грошей з Німеччини. Чужі вкладчики грошей, бачучи революційне положення в Німеччині і безвиглядість, щоб налагодити його, зачали останніми часами відофувати свої вклади й переслати їх за границю. Це спричинило кредитну кризу в додатку до господарчої кризи і загострило, замисливши, це революційне положення.

За те, що британські речники на лондонській конференції сприяли більш німецьким домаганням, французькі вкладчики грошей в Британії зачали вибирати свої гроші з британських банків і останніми днями в пресі відомо з цього приводу неспокій та заалармування. Преса різко осуджує такий "брак довіри" французьких вкладчиків до британських фінансових інституцій. За це замітно наближення між аме-

риканськими а британськими банкірами.

В британській пресі появилися заяви, що британський народ не підє ніколи більше з французьким народом проти німецького народу. Це вважають за перетасовку в міждержавних європейських відносинах. Дехто думає, що Франція наставала на інші держави цього року виповісти Радянському Союзі війну, але на це не були готові в Британії та в Америці і через це прийшло непорозуміння. Однак треба дурити себе; капіталісти знайдуть порозуміння, як їм треба буде, бо вони готові заплатити драчки між собою, коли ходять про це, щоб не допустити працюючих до влади.

Лондонський Банк оф Інгленд підніс також скало своєю проценту на векслі за кордон і цим спинив до певної міри відплив золота до Франції. Коротко кажучи, в Європі заноситься на історичні події.

### КЕРМОВИЙ БАЛЬОН "ГРАФ ЦЕПЕЛІН" ПУСТИВСЯ В ПОДОРОЖ НА ПІВНІЧ

В неділю 26 липня відлетів з Ленінграду кермовий ішмецький бальон, відомий "Граф Це- пелі", який перед двома роками облетів кругом світа за 21 день. Бальон знаходиться те- пер під науковим керівництвом радянського професора Самойловича та інших радянських, німецьких і американських вчених. Командує ним Гіго Екнер, старий його командант. Він сподіється, що при постійнім денним світлі, яке тепер є в під- бугунових околицях, бальон за 6 днів зробить подорож на північ і зворотом та що вчені зберуть багато важного мате-

риального відносно можливостей воздушного транспорту через північні сторони.

Німецька фірма Цепелін в Фірдріхсгаєні дістала бездрот- ну депешу від командира Екне- ра, що "Граф Цепелін" знахо- диться вже над морем і має бездротне подолання з радянським кораблем, ледоколом Малигіном, що вєлавився під час рятункової акції при роз- битті італійського бальона "Італія". Малигін знаходиться коло островів званих Край Франца Йосифа. На "Графі Це- пелін" є 42 особи разом з залогою.

### "НЕОЗНАЧЕНА ДОПОМОГА" ПРЕМ'ЄРА БЕНЕТА

В п'ятницю 24 липня прем'єр Бенет повідомив парламент в Оттаві, що він робить внесок, щоб парламент ухвалив дати його урядові уповажнення ви- давати на безробіття і фарме- рів павишею кризою такі суми грошей, які буде треба. Отже вже не 100 ані 75 мільйо- нів, як це було говорено паном Бенетом зразу, але "неограни- чена сума". Ліберали паяну- ють велику опозицію до цього Бенетового пропозиції. А це пропозиція може означати, що коли міністер Вр переїде до західній Канаді і побачить зелену нашу "неозначена су-

ма" змаліє до половини або одної третини говореної зразу суми. А може і нічого.

На всякий випадок можна сподіватися, що скільки Бенет не видав би на "допомогу", з неї незможні й зруйновані фермери не скористають, а скористають політичні консерва- тивні паганячі та припятники різні боси, контрактори то- що. Фермери буи б дуже не- розумні, якби ще і цим разом дали зловитися на Бенетові об- іцянки. Для зруйнованих пан- ською господаркою фермерів є один вихід: належати до сво- їй бідишчкюї організації Ліги Фармерської Єдиности.

### ЩО ЗНАЧИТЬ НЕ БУТИ ГОРОЖАНИНОМ

Вістка з 26 липня з Бостону, Спол. Держави, говорить, що перед місяцем прибув там від- депортований з Британії Росєд Петро, який кралювма схован- єся на корабель, що відпливав з Британії до Бостону. Перед американськими іміграційним властями він сказав, що є аме- риканець і родився в Елізабет Сіті, Порт Каролайна. Пону- кування влади в тім місті не да- ли доказів і його відіслали на- пово до Британії, але британ-

ська влада відіслала його па- зад до Америки, говорячи, що він американець. Та біда в цьо- му, що американська влада, не знайшовши ніяких документів, що він родився в Америці, не хоче випустити його до Амери- ки і відіслає його назад до Британії. А там заарештув, що його через занеурити. В капі- талістичнім світі нічого не ра- хується, а рахується докази, що вона родився де то. Це вказує на дикість матер го- родящихся імерів.

### Європейське положення стає щораз більш напружене, критичне й революційне

При кінці тижня розіхалися представники сімох держав, які брали участь в Лондонській конференції, що мала на цілі врятувати Європу від банкро- тва. Ці представники, завдяки становищу Франції, яка ні- як не годиться, покишо, дати Німеччині більших кредитів, ідуць до Берліна, щоб в столи- ці Німеччини побачити прав- диве положення і зробити, що можливо, щоб не допустити до революції в Німеччині, а цим самим і до втрати вложений в Німеччину капіталів американ- ських і британських банкірів.

В європейській пресі гово- риться, що Франція має великі військові сили, змобілізовані здовж німецької границі, і на- колює в Німеччині стався пе- реворот, вона забрала 6 ні- мецькі території здовж Рену, як запоруку за заплачення довгів та як запевнення, що революція не перекинеться до Франції. Але французькі пани перерахуються. У французь- кій армії є селяни й робітники і вони збратують з німецьки- ми, коли прийде час.

Ще з іншого джерела гово- риться, що нахаба на політику Франції зглядом Німеччини та великі грошеві вклади амери- канських і британських банкі- рів й промисловців, спричини- ли, що Британія і Сполучені Держави тісніше обєдналися і вирішили допомогти Німеччині

самі без участі Франції. Зві- ссно, це ніяк не усуває британ- сько-американських антагоні- змів вповні, однак в цім випад- ку з Німеччиною не було що іншого робити. Британія має вложено в Німеччину поверх пів бильйона, а Спол. Держави п'ять мильярдів.

Є й такі, що говорять, що Франція вкїнци пристане на ні- мецькі домагання. На всякий випадок буржуазні експерти працюють цілою силою пари залагодити ці капіталістичні труднощі, щоби приготувити дорогу до обєднання проти Ра- дяньського Союзу. Вони кажуть, що Франція тому ставить труднощі, щоби потім, як Ні- меччину притисне біда добре, вимогти на ній перейти отвер- то на французький бік проти Радянського Союзу.

Вкоротці ціле європейське положення дуже напружене. Капіталістичні уряди старають- ся усунути кризу, свої непоро- зуміння, але нічого з того не виходить. Тимчасом в Радян- ським Союзі будують успішно пятилітку і підносять добро- бут робітника й селянина. А це вказує працюючим другим країні, що їм робити. Тому за- раз є більша небезпека війни, як коли і всі класово свідомі незможні й зруйновані фар- мери повинні взяти якнайчисле- нішу участь в противоєнних де- монстраціях на 1 серпня.

### РІЗНІ ВІСТІ

#### ПУЛЕВІ ЕЛЕВАТОРИ В САС-КЕЧЕВАНІ Є ПОПЛАТНІ.

На пулевім мітінгу в Локі Дейк, Саск. пулевий службо- вець Мекінтош зробив заяву, що пулеві елеватори мали за минулий збіжєвий рік досить приходу, щоб заплатити уря- дові за загартовану банкірам переплату 1928 і 29 років та ще останеся досить заплатити рати за елеватори старій Сас- кечеван Кооперейтив Елевей- тор компанії, яку пун свого ча- су перекупив. Мекінтош ска- зав, що коли ці елеватори під старою кооперативною компанією давали в рік пересічно \$1,022 приходу, то під пулевою управою вони дали три рази стільки, по \$3,735 на елеватор.

Чи має це означати, що пу- леві елеватори три рази ліпше своїх членів вислизували, як кооперативна компанія? З ко- го походить цей великий при- хід?

#### ЗАЧАЛИ ЖАТИ ПШЕНИЦЮ.

В Манітобі зачали жати пше- ницю в окрузі Бойсєвін в по- неділок 27 липня, на фармі братів Герис. Жнуть так зва- ним сватером, то є машиною, що жне і кладе в ряд для сох- нєння, а опісля йде другий раз і піднімає автоматично та мо- лотить. Це є така комбайн ма- шина. Ячмінь сподіються за- чати жати загально в середній цього тижня. Повідомляють також з Піс Ривер, Альберта, що там цього року пшениця вчасно дозріла і є готова до жнїварки за який тиждень. В Фаджер і Бервін будуть жати вже незадовго.

#### ВЕЛИКА ГОРЯЧ В ЗАХІДНІЙ КАНАДІ.

Через кілька днів минулого тижня панувала в західніх пре- рях велика спека, яка спричи- нила смерть 16 осіб, наскільки подають часопісні вістки, а багато осіб згинули в кунєлі та в інший спосіб. Горьч вия- влялася подекуди в грядових тучах та бурх і паробила дея- кий матеріальний шкоди. Цей тиждень азначається також спекюю і збіжжя потерить ба- гато від цього.

#### ВОГОНЬ ЗНИЩИВ 30 СТАРЦІВ.

В Пітсбургу, стейт Пенсільве- нія, Спол. Держави, вогонь знищив приног для старців, в якому було 250 осіб, по біль- шій часті неміщих калік. Ба- гато з виритуваних є тяжко по- калічені і умирають в шпиталю. Інституція була католицькою.

#### МЕСЕЙ ГЕРИС ХОТЯТЬ ЗА-МОВЛЕНЬ ВІД РАД. СОЮЗУ.

Президент Месей-Герис ком- панії, що виробляє різніче знаряддя і машинерію, знахо- диться в дорозі до Радянсько- го Союзу, щоби поговорити з радянським урядом про за- мовлення для своєї фабрики. Правдоподобно, через це, що уряд Бенета видав заборону на довіз радянських товарів, радянський уряд дасть замов- лення тільки для американ- ських фабрик Месей Гериса, а не для канадських. Америка будь-що-будь не торгує дещо з Радянським Союзом, але Ка- нада ні.

#### ВІД КОГО ФАРМЕРАМ ВЧИ-ТЯСЯ ПРИКЛАДУ.

Зраз з'їздаються до Тор- онто, Онтеріо, 1,400 делегатів від буржуазної релігійно полі- тичної організації Йонг Мен Крісчен Асоційшен, яка нара- ховує поверх 2 мильйони чле- нів в цілому світі. Хоч гово- риться, що це релігійна органі- зація, але коли читати звіти і привіти її делегатів, то перше, що вони говорять, це є про міжнародне положення, отже про політику і господарство. Японський делегат говорить про міжнародні відносини, а головню між Японією і рештою світа. Інші про рух між моло- дими християнськими хлопцями. Повинність є незможним фермерам від цієї буржуазної організації, щоб і собі так чис- сельно організуватися та висла- ти багато делегатів на всякі бідишчкю-фармерські чи ро- бітничі конвенції.

#### ХТО ЗАРОБЛЯЄ НА ХУДОБІ.

Після телеграфічної вістки, що її одержав федеральний міністер рільництва пан Вір в Оттаві 24 липня, до Британії виславо вже поверх 10,000 до- дов м'ясової худоби з Канади. Вістка каже, що ці торго- вці, які її вислаюють, вируча- ють від сім з половиною до ві- сям з половиною цента чистого приходу за фунт. А вислаюють великі багаті торговці. Неза- можний фермер певне не мо- же вислати. Отже в капіталі- змі користають з годівлі живо- го скота не годівлі, а посеред- ника, багачі, торговці. Чи тре- ба поштовати, що треба орга- нізуватися до усунєння капіта- лізму?

#### ГУРАГАН УБИВ 19 ЛЮДЕЙ У ЛЮБЛІНІ.

Денеші до капіталістичної преси з Варшави від 21 липня повідомляють, що місто Люб- лін, на Хелмичній, з його око- ликою навістив гураган, поши- вивши на собого смерть та страине знищення. Перші зві- домлення кажуть, що 19 осіб було убитих і 300 пораних, багато з них тижню.

В самим Люблінні гураган знищив 1,000 домів, не висла- ючи великої шкоди в інших місцевостях. Селянські хати й інші будинки гураган зривав і ніс бильяко третину міль. Люблін має 50,000 мешканців.

### НОВА ФОРМА ВИЗІСКУ ФАРМЕРІВ

Оттава, 24 липня. — Пропо- нується міністром рільництва Віром створити так званий "пун" на масло. Тоб то, щоби вє канадські масларня, які ви- робляють поверх 50,000 фунтів масла річно, платили від ко- жного виробленого фунта масла одного цента. З того ство- риться фонд, яким будуть до- плачувати тим масларням, що вивозять на чужі ринки канад- ське масло і продають його там по світових цінах. Світові ціни є низькі, а канадські капі- талісти, власники тих масла- рень, хочуть зисків. Дятого, щоби дістати ці зиски, пляну- ють створити спільний фонд із оподаткування всіх масларень.

На що це є? Це є на те, що- би по перше піднести ціну ма- сла тут в Канаді, по друге, що- би цю підвижку зробити кош- том незможних і неорганізо- ваних фермерів, які посилають сметанку до масларень. Коли

кожна масларня в прерях пла- титиме до спільного фонду по центові на фунті масла, коли з того фонду заплащать опісля кілька центів "недобору" тим компаніям, які вивозять масло на світові ринки і продають там по нищій світовій ціні, як ціна в Канаді, ясно буде ко- жному, що того цента компані- в прерях мусять на кімсь по- шукати. А одинокий, на кім вони можуть це зробити, це є дрібний фармер молочар. Во- ни заплащать йому менше за сметанку. Крім того, як над- вижка масла піде за кордою, вони продадуть своє масло до- роже, бо тоді масла в Канаді буде менше. Фармера визиска- ють, заплативши йому менше за сметанку, а миського робіт- ника визискають, порухавши йому бильше за фунт масла.

І подумати, що є ще фарме- рі, що говорять, що їм не тре- ваних фермерів, які посилають сметанку до масларень. Коли фармери думають?

### БЕНЕТ РОЗРАХОВУЄ НА УМОВИЙ НАСТРІЙ МІЖ ЗРУЙНОВАНИМИ ФАРМЕРАМИ

Оттава, 24 липня. Пан Бенет знає, що тих п'ять центів на бу- шлєві, хочби фармер і дістав, а про це можна сумніватися, чи він їх дістане, фармерів від банкротства не врятує. Пан Бе- нет розраховує на вряжіння, яке вістка про тих п'ять центів премії на бушлєві пшениці справиить між незможними фермерами. На умовий настрої він числить, бо знає, що зараз цей настрої є бунтівничий і революційний. Фармери чуть-чуть не вибухнуть гнівом. Вони не дадуться задурити охлапом з п'ять центів. Вони організу- ються, щоби взяти все, що їм належить.

### ТОРГОВЛЯ З АНГЛІЄЮ КОРИСНА ДЛЯ СРСР

ЛОНДОН, 4 липня. (Ю.П.) — Як співідає англо-радян- ський парламентарній комі- тет, Радянський Союз у торго- влі з Великою Британією має тепер сприятливий білянс на 4 до 1. Протягом останніх 10 років це відношення було пе- ресічно 2 до 1, себто СРСР ек- спортував до Англії два рази тільки продуктів, що імпорту- вав англійських.

Як виказують цифри Радян- ської Торговельної Палати, протягом 1930 року Радян- ський Союз продав Англії то- варів на суму \$164,979,282, а в заміну купив англійських то- варів на суму \$46,329,861.

В Англії є тепер 14 великих організації, що займаються англо-радянською торговлею. Найбильшою з них є Аркос.

### СИПЛЯТЬ ПШЕНИЦЮ НА ЗЕМЛЮ

Американські фермери в стей- ті Кеваас, що ростять багато озимої пшениці, не хотять про- дивати її по 25 ц. бушлє, як їм збіжжєй спекулянти дають, але спїлять на куницца на землю, бо шпіхлєрів годі їм куцити. Вєтойго вона і буде за неї кра- ша ціна, гаразд, говорять во- ни, а зогине, не багато втрати- ли. Подібну акцію повинні розгорнути Комітеті Акції Ліги Фармерської Єдиности по цілій Канаді, щоб фармери це віддавали збіжжєвим спекуля- нтам.

Американські фермери орга- нізуються не допустити піде, щоби шериф забрав яку річ від фермера за довг і не при- знають ніяких довгів, але до- магаються теж счердження всіх довгів і залеглих податків.

### ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ПЕНСІЮ ДЛЯ СТАРЦІВ

ОТТАВА, Онт., 21-го липня. (К.П.) — Після депо бурливого прийяття, в парламенті пе- решла вчора вечером резолю- ція уряду, на підставі якої до- мінія буде покривати 75 від- кошту пенсій для старців. Не-

гато внесено законопроект, опертій на резолюції, і він пе- рейшов у першім читанні без дальшої дискусії. В теперіш- ній час федеральний уряд по- криває 50 відс. кошту пенсій, а другу половину покривають провінції.

# Нова Обстановка -- Нові Завдання Господарського Будівництва

## Промова Й. Сталіна на нараді господарників в Москві 23 червня 1931 року про нові завдання господарського будівництва в Радянському Союзі

Товариші, з матеріалів наради видно, що з погляду виконання плану наша промисловість являє досить строкату картину. Є галузі промисловості, що дали приріст продукції за минулі 5 місяців проти минулого року в 40—50%. Є галузі, що дали не більше, як 20—30% приросту. Є нарешті окремі галузі промисловості, що дали мінімальний приріст, який небувб 6—10%, а то й менше того. До числа останніх треба зарахувати вугільну промисловість та чорну металургію. Картина, як бачите, строката. Чим пояснити цю строкату картину? Де причина відставання деяких галузей промисловості? Де причина того, що деякі галузі промисловості дають тільки 20—25% приросту, а вугільна промисловість і чорна металургія дають ще менше приросту, плекаються в хво-

сті за другими галузями. Причин в тому, що останнім часом умови розвитку промисловості змінилися в корені, створилася нова обстановка, що потребує нових прийомів керівництва, а деякі наші господарники замість того, що змінити прийоми роботи, все ще працюють по старому. Справа, значить в тому, що нові умови розвитку промисловості вимагають працювати по-новому, а деякі наші господарники не розуміють цього і не бачать того, що їм треба керувати тепер по-новому.

У цьому причина відставання деяких галузей нашої промисловості.

Що це за нові умови розвитку нашої промисловості? Звідки вони взялися?

Іх, цих нових умов, принаймні шість.

Розглянемо ці умови.

### 1. РОБОЧА СИЛА

Мова йде, насамперед, про забезпечення підприємств робочою силою. Раніше, звичайно, робітники сами йшли на заводи, на фабрики, отже, був якийсь самоплив у цій справі, а самоплив цей впливав з того, що було безробіття, було розшарування на селі, були злидні, був страх голоду, що гнав людей із села до міста. Пам'ятаєте формулу: «Втікання мужика з села до міста». Що змушувало селянина втікати з села до міста? Страх голоду, безробіття, ти обставини, що село було для нього мачухою і він ладен був тікати з нього хоч до чорта на роги. Тільки б одержати будьяку роботу.

У цьому договорі між господарськими організаціями з колгоспами та колгоспниками. Ви знаєте, що на цей шлях стали йти деякі господарські організації та колгоспи. При цьому досвід довів, що практика договорів дає серйозні успіхи і колгоспам і промисловим підприємствам.

З цього виникає подруге, що треба негайно перейти на механізацію найважливіших процесів праці, розгортаючи цю справу на цілу широчину лісова промисловості, будівельна справа, вугільна промисловість, вантаження — відвантажування, транспорт, чорна металургія тощо. Це, звісно, не означає, що треба нібито занехати ручну працю, — навпаки, ручна праця ще довго виправдатиме на виробничстві дуже серйозно. Але, це означає, що механізація процесів праці, є та нова для нас і вирішальна сила, що без неї не можна витримати ні наших темпів, ні нових масштабів виробництва.

У нас є ще чимало господарників, що «не вірять» ні в механізацію, ні в договори з колгоспами. Це ті самі господарники, що не розуміють нової обстановки, не хочуть працювати по-новому і відхають за «старими, добрими часами», коли робоча сила «сама йшла» на підприємства. Нема чого й говорити, що такі господарники, як небо від землі, далекі від тих нових завдань господарського будівництва, що їх ставлять нам нова обстановка. Вони, очевидно ж гадають, що трудніше з робочою силою є випадкові явища, що нестача робочої сили зникне сама, порядком, так би мовити, самопливом. Це помиляюся, товариші. Труднощі з робочою силою не можуть зникнути самі. Вони можуть зникнути лише в наслідок наших власних зусиль. Отже, організовано набирати робочу силу порядком договорів з колгоспами, механізувати працю, — таке завдання. Так стоїть справа з питанням першу нову умову розвитку нашої промисловості.

Перейдімо до питання про другу умову.

### 2. ЗАРПЛАТА РОБІТНИКІВ

Я щойно говорив про організоване набирання робітників для наших підприємств. Але набрати робітників це не значить зробити всю справу. Для того, щоб забезпечити наше підприємства робочою силою треба домогтися того, щоб закріпити робітників за виробництвом і створити склад робітників на підприємстві більш-менш постійним.

Навряд чи треба доводити, щоб без постійного складу робітників, які більш або менш засвоїли техніку виробництва і звикли до нових механізмів, неможливо досягти швидкого плинного виконання виробничих планів. В ширшому розумінні це бодай кожен раз у нас повинні робітники і витрачати певний час на їх навчання замість того, щоб вико-

ристати його для виробництва. А що у нас є тепер на ділі? Чи можна сказати, що склад робітників на підприємстві є більш-менш постійний? Ні, не можна цього сказати ні на підприємствах, що не можна цього сказати ні на підприємствах так званих плинних робочої сили. Навіть плинність робочої сили не тільки не зникає, а навпаки, зростає і посилюється. В усякому разі ви знайдете мало підприємств, де не мінявся б склад робітників протягом півроку, або навіть кварталу, принаймні, на 30 — 40%.

Раніше, в період відновлення промисловості, коли технічне устаткування було в нас нескладне, а масштаби виробництва невеликі, — можна було сяк-так «терпіти» так званих плинних робочої сили. Тепер — інша справа. Тепер обставини змінилися в корені. Тепер, в період розгорнутої реконструкції, коли масштаби виробництва стали велетенські, а технічне устаткування надто складне, плинність робочої сили перетворилася на бич виробництва, що дезорганізує наші підприємства. «Терпіти» тепер плинність робочої сили — значить розкласти нашу промисловість, знищити можливість виконати виробничі плани, підірвати можливість поліпшити якість продукції.

Де причина плинності робочої сили.

У неправильній організації зарплати, у неправильній тарифній системі, у «лівацькій» урівнялівці в галузі зарплати. У ряді підприємств тарифні ставки встановлені в нас так, що майже зникає різниця між працею кваліфікованою і працею не кваліфікованою, між працею важкою і працею легкою. Урівнялівка призводить до того, що не кваліфікований робітник не зацікавлений переходити в кваліфікований й, отже, позбавлений перспективи просування вперед, а тому він почуває себе «дачником» на виробництві, що працює тільки тимчасово, щоб «підробити» трохи і потім піти в будьяке інше місце «шукати щастя».

Урівнялівка призводить до того, що кваліфікований робітник змушений переходити з підприємства в підприємство, щоб зрештою, знайти таке підприємство, де можуть оцінити кваліфіковану працю як слід.

Звідси — «загальний» рух із підприємства до підприємства, плинність робочої сили.

Щоб зникнути це зло треба скасувати урівнялівку і розбити стару тарифну систему. Щоб зникнути це зло, треба організувати таку систему зарплати, яка зважала б на різницю між працею кваліфікованою і працею не кваліфікованою, між працею важкою і працею легкою. Не можна терпіти, щоб каталь у чорній металургії одержував стільки ж, скільки підмайстерні. Це можна терпіти, щоб машиніст на залізничному транспорті одержував стільки ж, скільки переносувач. Маркс і Ленін говорять, що різниця між працею кваліфікованою і працею не кваліфікованою існуватиме навіть за соціалізму, навіть за зникнення квізі, але лише за колективному повинна зникнути ця різниця, що в зв'язку з цим треба видавати за працюю, а не за потребою.

Але наші урівнялівці з господарників та професіоналів не відій за цим і гадають, що ця різниця вже зникла за паного радянського ладу. Чим уряд Маркса і Леніна чи урівнялівці? Треба гадати, що пра-

вильно тут міркують Маркс і Ленін. Але з цього випливає, що хто буде тепер тарифну систему на «принципах» урівнялівки, не враховуючи різниці між працею кваліфікованою і працею не кваліфікованою, той пориває з марксизмом, пориває з ленінізмом. В кожній галузі промисловості, на кожному підприємстві, у кожному цеху є провідні групи більш менш кваліфікованих робітників, яких треба закріпити за виробництвом насамперед. Головно, коли ми справді хочемо забезпечити постійний склад робітників на підприємстві. Вони, ці провідні групи робітників становлять основну ланку виробництва. Закріпити їх за підприємством, за цехом — значить закріпити весь склад робітників, підірвати в корені плинність робочої сили. А як їх закріпити за підприємством? Їх можна закріпити лише висувуючи їх угору, підносячи рівень їхньої зарплати, так організувати зарплату, щоб вона віддавала належне кваліфікації робітника. А що значить висунути їх угору і піднести рівень їхньої зарплати. Це значить попри все інше відкрити перспективу для не кваліфікованих робітників і дати їм стимул для просування вгору, для просування в розряд кваліфікованих.

Ви самі знаєте, що нам потрібні тепер сотні тисяч і мільйони кваліфікованих робітників. Але, щоб створити кваліфікованих треба дати стимул перспективі невизначеного робітником до руху вгору, до висунення вгору. І що сміливих ми станемо на цей шлях, то краще, бо в цьому основний засіб ліквідувати плинність робочої сили. Зацікавити ж в цьому, — значить зробити злочин, йти проти інтересів нашої соціалістичної індустрії.

Але це не все. Щоб закріпити робітників за підприємством, треба ще далі поліпшити постачання й житлові умови робітників. Не можна заперечувати, що в галузі житлового будівництва і постачання робітникам ми зробили останніх років чимало. Але того, що зроблено, цілком недовисті для того, щоб покрити чимраз

більші потреби робітників. Не можна посилатися на те, що раніш житла було менше ніж тепер, і що, через це можна заспокоїтися на досягнутих результатах. Не можна також посилатися на те, що раніше постачання робітникам було набагато гірше, ніж тепер і, що можна отже, задовольнитися теперішнім станом. Тільки гнілі і наскрізь протухлі люди можуть тішитися посиланнями на минуле. Треба виходити не з минулого, а з чораз більших потреб робітників тепер. Треба зрозуміти, що умови існування робітників змінилися в нас ґрунтовно.

Робітник тепер, — не те, що раніше. Теперішній робітник, наш радянський робітник хоче жити задовольнивши всі свої матеріальні і культурні потреби, щодо харчового постачання, і щодо житла, і щодо забезпечення культурних і всіляких інших потреб. Він має на це право, і ми повинні забезпечити йому ці умови. Що правда, він не терпить у нас від безробіття, він вільний від ярма капіталізму, він уже не раб, а господар своєї справи. Але цього замало. Він вимагає забезпечити всі свої матеріальні і культурні потреби і ми повинні виконати цю його вимогу. Не забудьте, що ми сами виступаємо тепер з певними вимогами до робітника, — вимагаємо від нього трудової дисципліни, напруженої роботи, змагання, ударицтва. Не забудьте, що величезна більшість робітників прийняли ці вимоги радянської влади з великим піднесенням і виконують їх, як герої. Тим то не дивується, що здійснюючи вимоги радянської влади, робітники і собі вимагатимуть від неї виконати її зобов'язання, — далі поліпшувати матеріальне і культурне становище робітників.

Отже, ліквідувати плинність робочої сили, знизити урівнялівку, правильно організувати зарплату, поліпшити побутові умови робітників, — таке завдання.

Так стоїть справа з питанням про другу нову умову розвитку нашої промисловості.

Перейдімо до питання про третю умову.

### 3. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАЦІ

Вище я говорив про потребу ліквідувати плинність робочої сили, про закріплення робітників на підприємстві. Та закріпленням робітників не вичерпується вся справа. Мало домогтися зникнення плинності, треба ще поставити робітників у такі умови праці, щоб давали б їм змогу працювати з толком, підвищувати продуктивність, поліпшувати якість продукції.

Треба, значить організувати працю на підприємствах так, щоб продуктивність зростала місяць-у місяць, квартал-у квартал.

Чи можна сказати, що пінишня фактична організація праці на наших підприємствах відповідає сучасним вимогам виробництва? На жаль, цього не можна сказати. В усякому разі не можна сказати, що організованість праці можна сказати, що організованість праці недостатньо велика, недостатньо велика організація праці, недостатньо велика організація праці, недостатньо велика організація праці, недостатньо велика організація праці.

Що таке знеособлена? Знеособлена, це відсутність відповідальності за доручену роботу, відсутність відповідальності за механізми, за вартетати, за сґументи. Зрозу-

м'яло, що за знеособленою не може бути й мови про будь-яке серйозне піднесення продуктивності праці, про поліпшення якості продукції, про безрежне ставлення до механізмів, вартетатів, сґументів. Ви знаєте до чого призвела знеособлена на залізничному транспорті. До таких самих наслідків призводить вона і в промисловості. Ми знищили знеособлену на залізничному транспорті і піднесли роботу його. Ми повинні зробити в промисловості те саме для того, щоб піднести її роботу на вищій щабель.

Раніш можна було ще сказати «обходиться» тою непринятною організацією праці, яка зручно жале поруч з знеособленою та відсутністю відповідальності кожного за дану конкретну роботу. Тепер, — інша річ. Тепер обставини цілком інші. За ширших грандіозних масштабів виробництва та наявності велетенських підприємств знеособлена є таким бичем промисловості, який створює загрозу для всіх наших виробничих та організаційних досягнень на підприємствах. Як могла вкорінитися в нас знеособлена на ряді підприємств. Вона прийшла на підприємство, як незаконна сунутийки безперервки. Не-

правильно було б говорити, що безперервка обов'язково тягне за собою знеособлену на виробничстві, при правильній організації праці, при організації відповідальності кожного за певну роботу, при наявності прикріплення певних груп робітників до механізмів, вартетатів, за правильною організацією змін, що не поступаються одна перед однією якістю і кваліфікацією, — за таких умов безперервка веде до величезного зростання продукційності праці, до поліпшення якості роботи, до викорінення знеособленої.

Так стоїть справа, приміром, на залізничному транспорті, де тепер є безперервка, але де немає вже більше знеособленої. Чи можна сказати, що на підприємствах промисловості ми маємо таку саму сприятливу картину з безперервкою. На жаль, не можна цього сказати. Справа в тім, що на ряді підприємств перебігли у нас на безперервку надто поспішно, не підготувавши відповідних умов, не організувавши, як слід змін більш-менш рівнозначних якості і кваліфікацією, не організувавши відповідальності кожного за певну конкретну роботу. А це призвело до того, що безперервка, віддана на волю стихії, перетворилася на знеособлену. В наслідок ми маємо на ряді підприємств паперову, словесну безперервку і непаперову реальну знеособлену. В наслідок — відсутність почуття відповідальності за роботу, неохайне ставлення до механізмів, масове замання вартетатів і відсутність стимулу піднести продукційність праці. Не дарма говорять робітники: «Ми піднесли б продукційність праці і поліпшили б справу, але хто нас оцінить, коли ніхто ні за що не відповідає». Із цього виходить, що дехто з наших товаришів поклався на інде запровадити безперервку і, поклавшись, перекрутив безперервку, перетворивши її на знеособлену.

Щоб ліквідувати це становище і знизити знеособлену є два виходи. Або змінити умови запровадження безперервки так, щоб безперервка не перетворювалася на знеособлену, на зразок того, як це зробили щодо залізничного транспорту, або там, де тепер немає сприятливих умов для такого досвіду, відкрити геть паперову безперервку, перейти тимчасово на шостиденну перервку, як це зробили нещодавно на Сталинградському тракторному і підготувати умови до того, щоб повернутися потім до справжньої непаперової безперервки, повернутися до безперервки, без знеособленої. Інших вихо-

дів немає.

Не може бути сумніву, що наші господарники досить добре все це розуміють. Але вони мовчать. Чому? Тому, вони бояться, що бояться правди, очевидячки, що бояться правди, але з якого часу більшовики почали бояться правди. Хіба це не правдиво, що в ряді підприємств безперервка перетворилася на знеособлену, що безперервка перекручено таким чином до останньої міри? Питання, кому потрібна така безперервка? Хто наважиться сказати, що інтереси збереження цієї паперової і перекрученої безперервки вищі за інтереси правильної організації праці, вищі за інтереси розвитку продуктивності праці, вищі за інтереси справжньої безперервки, вищі за інтереси нашої соціалістичної промисловості? Хіба не ясно, що чим скорше поховано паперову безперервку, тим скорше досягнемо організації справжньої непаперової безперервки. Деякі товариші гадають, що знеособлену можна знизити закликаннями, широкомовними промовами. Я знаю, принаймні, ряд господарників, які борючись з знеособленою, обмежуються тим, що виступають на зборах, проклинаючи знеособлену, гадаючи, очевидно, що після таких промов знеособлена сама повинна зникнути, так би мовити порядком самопливу. Вони глибоко помиляються, як що вони гадають, що знеособлену можна вижити з практики промовами і закликаннями.

Ні, товариші, знеособлена сама ніколи не зникне. Її можемо, повинні знизити тільки ми самі, бо ми з вами стоїмо біля влади і ми разом з вами відповідаємо за все, в тому числі і за знеособлену. Я гадаю, що було б багато краще, коли б наші керівники-господарники, замість виголошувати промови і заклинання, сіли на місяць—два скажімо, на шахті чи на заводі, вивчили б усі деталі й «дрібниці» організації праці, знизили б там на ділі знеособлену і потім поширили б досвід цього підприємства на інше підприємство. Все було б багато краще. Це була б справжня боротьба проти знеособленої, боротьба за правильну, більшовицьку організацію праці, боротьба, за правильне розташування сил на підприємстві. Отже, ліквідувати знеособлену, поліпшити організацію праці, правильно розташувати сили на підприємстві, — таке завдання. Так стоїть справа з питанням про третю нову умову розвитку нашої промисловості.

Перейдімо до питання про четверту умову.

(далі буде.)

### ЖЕРТВІ КЛАСОВОЇ ВІЙНИ В КАНАДІ

РОЗПРАВА ПРОТИ БІГУНА БУДЕ 4 ВЕРЕСНЯ.

ВІШПІГ, 21 липня. — Розправа проти М. Бігуна, що був арештований підчас сутички між поліцією та безробітними коло сніпярської естації 26 червня, відбудеться в повітовому суді 4 вересня. Суддя Корі, перед яким відбудеться розправа, визначив бейл в сумі 10,000 долларів і завтра рано (в середу) тов. Бігун буде випущений на поруки.

Тов. Дж. Стюарт, один з провідників безробітних у Вішпіві, що був арештований в суботу, 18 липня, під обвинуваченням у «бунті», був випущений того самого дня вечором за зложенням бейлу в сумі 5,000 долларів.

### ТОВ. НОРІС ЗАТРИМАНИЙ ДЛЯ ДЕПОРТАЦІЇ

Всім товаришів у Віндзор, Онт., що були арештовані, побиті й обвинені в «незаконній збірці» за участь в мітингу, на якому промовляв лейбористський посол Гіне, були виправдані в суді, коли поліція не змогла дати достаточних доказів на підтвердження своїх обвинувачень.

Сімох товаришів звільнено, але тов. Дейв Норіс є далі затриманий для депортації, хоч поліція не вдалося заарештувати його до виїзду. Робітники мусять як найбільш енергійно заперестувати проти наміру капіталістичної влади депортувати тов. Норіса.

# Демонструйте 1 серпня Проти нової імперіялістичної війни! Проти нападу на Радянський Союз!

ВІДОЗВА 12-ГО З'ЇЗДУ ТУРФДІМ ДО УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЦТВА ТА НЕЗАМОЖНОГО ФАРМЕРСТВА В КАНАДІ

Першого серпня кінчається 17 літ з того часу, як імперіялістичні хижаки Франції, Англії, Німеччини, Росії й Австрії кинули десятки мільйонів робітників і селян, найкращого, найздоровішого населення — в братовбивчу світову різню, до якої пізніше прилучилися Італія, Сполучені Держави та ін.

Десятки мільйонів робітників і селянських рук відірвано було від фабричних машин, від плуга, батьків відірвано від своїх дітей, синів — від батьків і матерей й поганно за сотні й тисячі миль в далекі країни вбивати, різати, на шматки рвати, страшними пекельними машинами тіла таких же робітників і селян за інтереси капіталістичних хижаків, за їхні амбіції, за те, щоб англійські та французькі капіталісти могли повною силою виснажити робітників і селян африканських та азійських колоній, щоб царат зміг протягнути свою кроваву лапу на Дарданелці, на Балкан і Малу Азію, щоб японські капіталісти могли взяти повну зверхність в Китаю, щоб німецькі та австрійські імперіялісти могли стати диктаторами не тільки в колоніях, але й на європейському континенті.

Поверх чотири роки без перестанку лилася робітничая і селянська кров на півтораста-чотирьох мільйонів від Баятійського аж до Чорного моря, на Кавказі, в Палестині, Сирії з Африці. Тисячі міст і сіл обдернено в руїни, знищено родинно і цивільні сади, величезні простори перетворено в руїни й полята червоною кров'ю працюючих. Величезні простори північної Франції, Східної Пруссії, Галичини, Волинні, Карпатських та Альпійських гір вкрито незчисленними могилками. Десяті мільйонів трутів, двацять мільйонів калік, мільйони сліпих, що їм тріляв газу повипікали очі — це оці світові чотирохлітньої імперіялістичної війни. Ця чотириохлітна світова війна принесла трудовому людству страшенну горе, нужду, злидину — а капіталістам принесла величезні незчисленні багатства. Війна вивдигнула нових мільярдерів, появилися Стінеси, Захарови, Дітердінги.

Світ поділено, перекреслено стару мапу Європи, десятки мільйонів трудового народу не тільки в Єгипту, Африці, Малій Азії, але й самій Європі кинуло в це тяжке неволю, як було перед війною наложено вдесятеро більші податки — щоб відбудувати зруйноване, щоб збудувати знищене, щоб процвітати 20 мільйонів інвалідів, щоб виплачувати величезні пенсії "заслуженим" на війні генералам, офіцерам, щоб збільшити зиски капіталістів, щоб вдасестерити нові зброєння за нову, ще в сотні разів страшну війну.

Від часу Вердського "миру" відбулося десятки різних конференцій "роззброєння", що є нічим іншим, як звичайним буржуазним лицерством, як прикриттям для ще більшого зброєння. Після кожної такої конференції чи то в Вашингтоні, чи в Женеві або Лондоні імперіялістичні держави засудували на зламати кілька сотих старих, непридатних вже в найновішій техніці воєнних кораблів, а на їх місце будували й будуть десятки нових, устаткованих найновішими машинами, озброєних найновішого типу гарматами кружальців, дрепантів, підводних човнів та інших пароланів.

Армії у всіх капіталістичних країнах, головню в Франції, Великій Британії, Злучених Дер-

жавах, Італії та в їхніх васалів — в Польщі, Румунії, Чехословаччині, Югославії, Латвії, Естонії, Фінляндії, в державах, що залізним півколом межують з Радянським Союзом — переорганізовані, переозброєні в найновішого виробу смертоносі машини. Капіталістичний світ озброюється на землі й над землею, на воді й під водою.

Уся шкільна молодь капіталістичних держав від найнищих до найвищих шкіл — мілітаризована. Від часу минулої світової війни, головню в останніх роках під директивами генеральних штабів натворено повню мілітаристичних і півмілітаристичних чоловічих і жіночих організацій. Вони у всіх капіталістичних державах начислюють десятки мільйонів членів. Інструкторами у них є або офіцери дієвої армії, або офіцери запаса. Уряди дають цим організаціям з державної каси величезні грошові субсидії, зокрема дають їм величезну фінансову підтримку капіталістів, великі капіталістичні фірми, головню ті, що виробляють воєнну зброю й амуніцію, що працюють на війну.

Нині, коли цілий капіталістичний світ охопила величезна економічна криза, коли тисячі різних фабрик замкнули свої двері, а інші тисячі скоротили наполовину, або на дві треті своє виробництво, виключивши на вулицю 35 мільйонів армію безробітних, засудивши на повільне вимирання з голоду чверть мільйона робітничого населення — воєнні фабрики, фабрики та заводи, що виробляють гармати, кулемети, і артилерійські амуніцію, тріляв газу, літаки, тенки, бомби усіх колірного — працюють повним ходом, вони не тільки не скоротили своєї виробничости, але вони розбудовуються, а то й ще будуть нові.

Жебрацька Польща, фашистсько-циганська голодна Румунія будують фабрики виробляючи амуніцію. Кілька чисел тому назад подавалися на сторінках "Укр. Роб. Вістей" яскраві дані про воєнну індустрію Польщі, про її нові стратегічні залізничні та бруковані шляхи, що майже усі вони ведуть від осередків воєнної індустрії до радянського кордону.

Невелика Чехо-Словаччина "гуманіста" Масарика є нині арсеналом мілітаристичної Європи. Її місто Пільзен із своїми околицями, що між іншим, і це дуже характерно, є під проводом соціал-демократії, є осередком найбільшої воєнної індустрії в Європі, що є під контролем французьких імперіялістів і яка постачає усі роди зброї та амуніції Польщі, Румунії, Латвії, Естонії та іншим державам.

Усі капіталістичні держави, великі й малі, третину своїх дефіцитних бюджетів видають на війське й на зброєння, а держави, що межують з Радянським Союзом, видають на війське майже 50 відсотків свого державного бюджету. Французькі імперіялісти склали навіть натуральний план зброєння й будувати воєнних фортець та флотів. Велика Британія під "робітничим" урядом буде цілі міста, над якими вилітає велика воєнна мачина, розбиваючи їх бомбами з літаків. "Демократичні" Сполучені Держави недавно влаштували величезні маневри по всій території в 500 літаків, що літали над Нью-Йорком, Чикаго та іншими великими містами, демонструючи свою силу й найновішу техніку, що її буде вжито в новій війні.

Імперіялістичні своїми намірами не домовити. Ким кіномі-

стрія запряжена до проповідання нової війни, вона, беззастанно демонструючи нові величезні досягнення у воєнній техніці, розпалює ними сліпий шовінізм між населенням, мовляв, все це робиться й повинно робитися для "оборони країни".

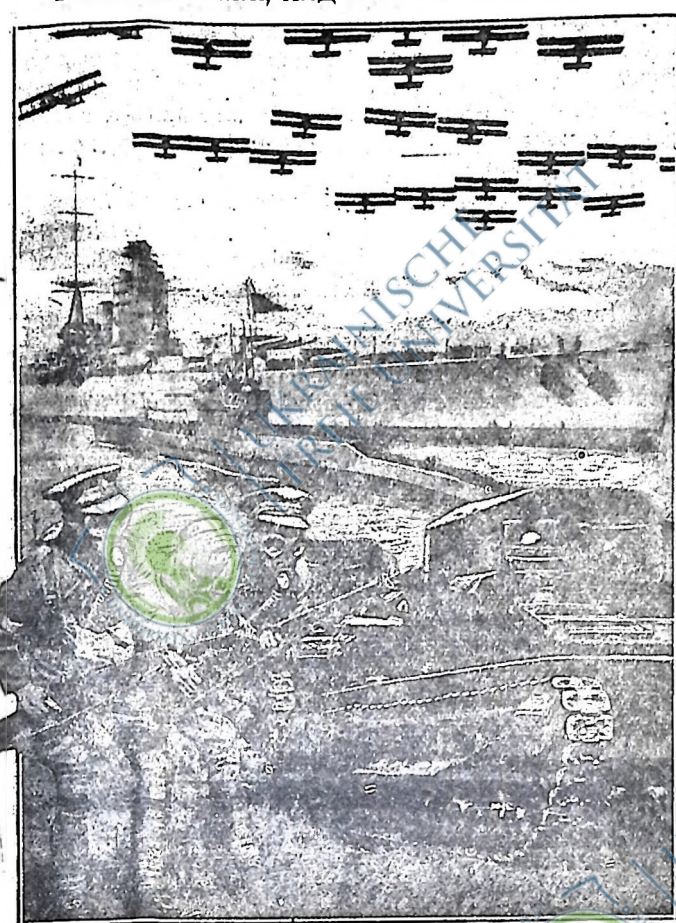
Тільки країна Рад, трудящій якої, маючи владу у своїх руках, не тільки не бере участі у цих воєнних перегонах, видаючи лише сім відсотків свого бюджету на оборону країни й здобутків революції, але вона є одноюкою, що проповідує цілковите роззброєння, тільки її представники на конференціях "роззброєння" ставили справу ясно й конкретно, аде кожного разу представники капіталістичних держав ці пропозиції радянських представників відкидали. Десятками яскравих прикладів радянська влада доказала цілому світові, що вона хоче миру. Ніякі провакіції імперіялістичних хижаків в Китаю (напади на радянську амбасаду в Пекіні, на консуляти в Шангаю, Харбіні), ні напади на радянські торговельні представництва в Лондоні, Берліні, ні вбивство радянського повіпреда у Варшаві, ні спроби зривати радянську амбасаду у Варшаві, ні найновіші провокації вихватів фінляндських фашистів — ніщо не спровокувало радянської влади на війну.

Імперіялістичні хижаки робили спроби не тільки зовні, щоб викликати країну Рад на війну й перешкодити її соціалістичному будівництву, але робили вони це й внутрі. Процес над "промпартею" та соціал-демократами в Москві яскраво виявили, що хижий ворог Радянського Союзу має своїх шпідерів у самій країні Рад. На обидвох цих процесах вкрито й розбито інтервенціоністські плани міжнародного генерального штабу, що мав на своїх услугах не тільки інженерів і професорів радянських установ, але і представників II Інтернаціоналу. Наскільки ті плани були до найменших подробиць розроблені свідчить факт, що американський президент Гувер, під фільмом допомогою фармерам, настановив 1929 року "фармерську раду", головою якої назначив Лейге, бувшого організатора постачання американської армії у світовій війні. Лейге закупив на сотні мільйонів доларів пшениці, яку мав постачати капіталістичним протирадянським інтервенціоністським арміям. Це показує, що генеральний штаб, місцем осідлу якого є Париж, передбачив усе до подробиць і забезпечив підтримкою американських капіталістів. Ці плани вкрито й розбито, але безпеки нападу на Радянський Союз не усунуено. Вона існуватиме так довго, доки існує ніщица хижацька капіталістична система.

Канадська буржуазія стоїть на самому переді цього протирадянського фронту. Уряд Брестта перший заборонив довіз радянських товарів до Канади, заборонив зараз після того, як відвідав Гувера у Вашингтоні. Канадська буржуазія задавала тон імперіялістичній політиці на імперіялістичній конференції у Лондоні минулої осені. Зараз канадська буржуазія співробітничала з представниками польської влади в депортуванні до Польщі українських робітників.

Пам, як українським робітникам і фермерам треба пам'ятати, що з польською шляхетю, румунським фашизмом та чеською буржуазією у готуванні до війни проти країни Рад існує співробітничала українська жовтоблагитна буржуазія

ВІЙНА НА ЗЕМЛІ, НАД ЗЕМЛЕЮ Й НА ВОДІ.



Протестуйте 1 серпня проти приготувань до нової імперіялістичної війни!

окупованих цими державами західно-українських земель, а по цей бік океану на услугах канадської буржуазії також є українські жовтоблагитні агенти, провідники жовтоблагитних організацій. Вони не тільки допомагають канадській владі поборювати робітничо-фармерську організацію, але вони допомагають поліції розбивати голови безробітним на мітингах, та демонстраціях. Втравши всяку надію на здобуття "власної держави", вони готові кожної хвили в передових рядах імперіялістичних армій кинутися на Радянську Україну, щоб підіти на українських робітників і селянах за те, що вони не дозволили ні "своїї", ні чужинської буржуазії панувати над собою.

Між державами капіталістичних держав існують глибокі суперечності. Між ними йде завзята боротьба за ринки, за колонії. І вони давно вцепились б одна другий в горло, коли б вони не бачили перед собою грізної небезпеки — Радянського Союзу, який прикладом своєї мирної політики та колосальним соціалістичним будівництвом, як також розв'язанням соціального й національного питання на користь трудящим притягає до себе увагу трудящих і поневолених народів цілого світа. Тому вся ненависть капіталістів є звернена проти Радянського Союзу. Знищення країни соціалізму вони ставлять своєю запевниною метою. Для цього капіталісти творять спільний фронт, до яких затягають і тих, проти яких в 1914—1918 роках воювали. Репарациями капіталісти альянських держав довели Німеччину до цілковитого банкруцтва, а зараз рятують її, але ціною притя-

нення Німеччини до протиправдних західно-українських земель, а по цей бік океану на услугах канадської буржуазії також є українські жовтоблагитні агенти, провідники жовтоблагитних організацій. Вони не тільки допомагають канадській владі поборювати робітничо-фармерську організацію, але вони допомагають поліції розбивати голови безробітним на мітингах, та демонстраціях. Втравши всяку надію на здобуття "власної держави", вони готові кожної хвили в передових рядах імперіялістичних армій кинутися на Радянську Україну, щоб підіти на українських робітників і селянах за те, що вони не дозволили ні "своїї", ні чужинської буржуазії панувати над собою.

В обороні країни Рад стоїть тільки революційне робітничтво й незможне селянство цілого світа. Цю армію обоювані війни, трудящій цілого світа демонструватимуть проти нових зброєнь, проти мілітаризму, проти приготувань до нової світової війни, проти приготувань імперіялістів до нападу на Радянський Союз.

Дванадцятий З'їзд ТУРФДім кличе своє членство й ціле українське робітничтво й незможне фармерство Канади вийти в цей день на демонстрації й разом з трудящими масами Канади запротестувати проти мілітаризму, проти готувань до нової імперіялістичної війни, проти заборони довозу радянських товарів до Канади — а в обороні Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

**ЗА ПРЕЗИДИУМ З'ЇЗДУ,**  
М. Костинюк.

**ЗА СЕКРЕТАРІАТ З'ЇЗДУ,**  
А. Войтіншини.

## ПРИВІТАННЯ 12 З'ЇЗДУ ТУРФДІМ ТРУДЯЩИМ МАСАМ І РЕВОЛЮЦІЙНИМ БОРЦЯМ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Дванадцятий З'їзд ТУРФДім протестує проти терору окупантів на західно-українських землях та п'ятує угодливство української жовтоблагитної буржуазії.

Дванадцятий З'їзд ТУРФДім засидає своє плаке привітання трудящим масам Західної України — усім революційним борцям українського трудового народу, що томляться в тюрмах фашистської Польщі, воєнської Румунії і чехословачької "демократії".

1930-ий рік на землях Зах. України, головню Схід Галич-

нин був роком немовних мук і сілі українського трудового народу, катувань і мордувань, що їх доконала польська розбещена салдатська над українським селянством і робітничством, а з якою по собачо-му співробітничала українська жовтоблагитна буржуазія.

До нас і зараз долітають крики катованих польськими

модерними інквизиторами політичних вязів лущкої тюрми, де зомордовано багато вже українських революціонерів, де польсько-фашистські жандарми пасилюють революціонерів, а замордованих кидають в річку, щоб заховати сліди своєї катівської роботи.

Колі зараз у Львові й по цілій Галичині арештовано десятки революціонерів, над якими сатрап найвищого польського суду суддя Демант переводить екзекуцію, то одночасно в тим же самім Львові відбувається судово комедія над 12-ма українськими УВО-фашистами, союзниками й наймитами польської шляхти, які в 1930 році хотіли зривати в повітря радянський консулят у Львові за те, що пролетарський суд в Харкові судив спільників польської шляхти — СВУ.

Ми твердо віримо, що не зважаючи на жорстокі переслідування, працюючі Західної України визволяться в тії боротби зпід тяжкого капіталістичного гнету, знесуть насильство, розбють тюрми і розділяючи їх кордони та злучаться з Радянською Україною в одну незроздільну сім'ю. Зі свого боку ми прирікаємо дати західно-українським працюючим у їхній визвольній боротбі всяку допомогу, яку ли-

## РЕЗОЛЮЦІЯ, СХВАЛЕНІ НА ПЕРШІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ ТОДОВИРНАЗУ

БРАТЕРСЬКИЙ ПРИВІТ ПОЛІТВЯЗНЯМ І БІЙЦЯМ У КЛАСОВІЙ БОРОТБІ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ.

Перша конференція ТОДОВИРНАЗУ шле братерський привіт усім політв'язням революційного, класового руху, яким фашистські окупантські уряди Польщі, Румунії й Чехо-Словаччини гноять та умертлюють в тюрмах.

На здичавілі методи окупантських урядів в поборюванні революційного руху на Західній Україні, на плюндрування українських селищ, на кровопускання робітників і молодих селян ціпами розшоною салдатською й поліцією, на посиленні наступ польського, українського, румунського й чехо-словацького фашизму на землях Західної України — українські трудящі Канади відповідають ще більше посиленою працею у мобілізуванні якнайшпріших робітничо-фармерських шарів в ТОДОВИРНАЗУ і прирікають усіми силами стати до боротьби з ярмителями трудящих мас, на оборону революційного руху на Західній Україні.

ТОДОВИРНАЗУ-бігці вже

шеш зможемо. Одночасно 12-ий З'їзд ТУРФДІМ п'ятує перед українськими трудящими масами й перед пролетаріатом цілого світа українську буржуазію та українськую демократію, що у своїй контрреволюційній діяльності об'єднуються на всьому фронті з польською, румунською та чеською буржуазією, допомагаючи їй здавити визвольний рух працюючих Зах. України та підготовляючи зараз зпід нічного нападу на Радянську Україну.

Ми хилимо наші голови перед трупами замордованих польською дефеизивою революціонерів, вітаємо тих, що борються з насильниками на волі та прирікаємо їм свою повну допомогу.

Дванадцятий З'їзд ТУРФДім протестує перед пролетаріатом цілого світа проти страшного терору окупантів над трудовим населенням західно-українських земель і кличе: Геть чужих і "своїх" насильників з поневолених західно-українських земель!

Хай жне революційна боротба трудящих Зах. України під проводом КПЗУ і Комінтерну!

Хай жне злука західно-українських земель з Радянською Україною!

Політв'язні на позиції революційного фронту, готові кожнчасно нести резервну допоміжну сілу змаганням визвольної боротби. На намагання польського, румунського, чехо-словацького імперіялізму та українського фашизму з допомогою панівної класи Канади шляхом депортації чужинських робітників-імгрантів постанити гарматного мяса на війну проти Радянського Союзу — перша конференція ТОДОВИРНАЗУ відповідає:

Поженуть нас, імгрантів, в ряди фашистських армій Польщі, Румунії, Чехо-Словащини — ми підемо! Подадуть нам в руки кріси — ми візьемо! Ми будемо вчинити воєнного ремества у воєнних, фашистських навчателів! Но, коли вчуємо команду імперіялістичних воєнних вождів йти проти Радянського Союзу — ми повернемо усю нашу силу проти імперіялістичних воєнних палачів, підемо на них, випробуємо наш воєнний вишкіл на них самих!

## ДОМАГАЄМОСЬ ПРИПИНЕННЯ ДЕПОРТУВАННЯ РОБІТНИКІВ! ГЕТЬ З ПОЛІЦЕЙСЬКИМ ТЕРОРОМ І ГНОЄННЯМ ПО ТЮРМАХ ПОЛІТВЯЗНІВ! НА ВОЛЮ ІХ!

Перша конференція ТОДОВИРНАЗУ стверджує, що канадська панівна клася припустила посилену атаку на фронт працюючих. Ув'язненням, депортуванням, громлінням найбійовіших речників робітничої класі, панівна клася Канади намагається насильно здавити революційний рух трудящих мас. Намагання ті марні, безсилі. Не синити канадським капіталістам і їхнім люкам буржарського наступу виголоженої, експлуатованої класі, не вбїти революційного руху канадського пролетаріату. Революційний пролетаріат постачатиме щораз то нові сили на зміну й продовжатиме зі ще посиленішим зав'язтям і витриманістю боротбу проти своїх ярмтелів.

У відповідь на гноєння пролетарських бійців по тюрмах, на масове депортування чужинських робітників — перша конференція ТОДОВИРНАЗУ постановляє мобілізувати до контракції шпирі шарі канадського пролетаріату і об'єднаним, спляним фронтом поставити опір тому намаганні

панівної класі здавити визвольний рух працюючих.

В контрактату на позиції капіталу ударними силами: за звільнення усіх політв'язнів, за припинення депортації чужинських робітників, за знищення поліцейського терору, за усунення влади насильства і гнету!

БЕРЛІН, 14 липня. — У Нойкедєні, на передмісттю Берліна, був вчора вечером гострі етички між робітниками й фашистами. Прибувшя поліція стала по стороні фашистів. Вона вкивала клобів проти робітників і відтак витягнула революційні. Один робітник був пострілений на смерть. Поліція експропріувала орган комуністичної місцональної фракції. Вчора ввечері поліція заперла друкарню Комуністичної Партії. Вона сповістилася, що заняти приміщення буде продовжатися до дальшого повідомлення. Всі демонстрації й мітинги під відкритим небом у Гамбургу й Ляйпцигу заборонені поліцією.



## РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ ЕКОНОМІЧНА КРИЗА, РЕВОЛЮЦІЙНА БОРОТЬБА І СТАНОВИЩЕ ТУРФДІМ

### ДО СРСР — РАПОРТУЄ

(ДОПОВІДЬ-ЗВІТ СЕКРЕТАРЯ ЦВК ТУРФДІМ ТОВ. М. ШАТУЛЬСЬКОГО НА ДВАНАЦЯТОМУ З'ЇЗДІ ТУРФДІМ)

УКРАЇНСЬКА РАДЯНСЬКА РЕСПУБЛІКА, ЩО Є ОДНОЮ ІЗ СОЮЗНИХ РЕСПУБЛІК ЦІЛОГО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ, ВИЯВЛЯЄ ФЕНОМІНАЛЬНЕ БУДІВНИЦТВО ПРОМИСЛОВИСТІ І РІЛЬНИЦТВА.

Дванадцятій З'їзду ТУРФДіМ в повнім русі своєї праці. Закінчені вже доповіді й співдоповіді та дискусії над ними. Як доповіді так і дискусії пройшли під гаслами широкої самокритики, під гаслами звороту на шлях клясової революційної боротьби. Зараз працюють комісії. З'їзду ТУРФДіМ, замислює троє днів, як було проголошено, вже проводиться п'ятий день, не враховуючи двох днів конференції Жіночої Секції й Секції Молоді.

Окремим дискусією з'їзду була падія, 19. липня. Це був день звіту української робітничо-фермерської делегації до Радянського Союзу. Звіт почався в годині 9.30 рано в Укр. Роб. Домі, а закінчився в годині 7-їй вечором на площі РЗТ в Іст Киїлдоні при великій здвигі народу.

В Укр. Роб. Домі звіт давали т.т. І. Пастух, Д. Мойсюк та І. Капустя. Говорили про велике соціалістичне будівництво Рад. Союзу, головою України, де делегація найбільше їздила. Говорили про великі колективізовані лани, про кольосальне індустріальне будівництво в містах. Нема вже меж, що діяли колись лани на дрібні, вузькі й довгі смуги, на яких колись, за царату, брат братав або сусід сусідов розбивав голови "за межу". Нині ці лани належать до громад, до цілих сіл, лани на них, як журавлі довгими рядами, орють десятки тракторів і не по одній, але по чотирі скиби кожній.

Міста в реконструкції. Ростуть заводи-велетні, ростуть робітничі селища, ростуть нові міста, а у них палаци культури, парки, доми відпочинку, школи, наукові інституції, театри.

Нема безробіття, нема кризи. Нема голоду, нема нужди. Всі працюють, всі будують соціалістичну країну. Нема визиску праці одним паразитом не тільки соток тисяч, але і десятків осіб.

Куди делегація їздила, як їздила, що їй показували, що вона бачила? Їздила туди, куди собі вибрала шлях, бачила те, що хотіла бачити. Відвідала всі великі міста України — Харків, Київ, Одесу, Дніпропетровськ, вугільну й тяжку індустрію — Донбас, Дніпрельстан, була в радгоспах, колгоспах, в мігальській комуні.

Говорили не тільки з комісарами, з керівниками фабрик, але найбільше з робітниками й селянами, з керівниками з партії та на масових зібраннях. Оглядала наукові заклади, індустріальні велетні, була в глибині шахт, в будинках культури, в домах відпочинку, в диточих колоніях, музеях, в школах червоноармійців, в шпиталях, говорила у них не тільки з заводючими, але й з працівниками.

Нові фабрики в Радянському Союзі, які ті, що вже побудовані й працюють, так і ті, що будуються, те не темні низькі, закурені будівлі капіталістичних країн — вони високі, світлі, що й при праці дають робітникам розсвітло. Кожна фабрика — це ціле містечко, там усе є для виготи робітника: кулінарня, їдальня, школа, ясла для дітей й кінотеатр. Середня платня робітників 100 карбованців на місяць, при 6 до 7-годинній праці денно, при кожній п'ятих денній відпочинку.

Платня не рівна. Платня після кваліфікації, а головною після видатності праці. Лінтій, прогульщик, що не виконує свого завдання не дорівнює в платні до ударника. Ударні бригади, робітники, що ставлять своїми гаслами поліпшити і приспішити працю — виконати п'ятирічку за чотири роки — стоять напереді, на червоній дошці, а лінтій, прогульщик — на чорній дошці.

Люди хорі, чи покалічені, ветерани праці не журяться завтрашнім днем, бо в Радянському Союзі є соціальне забезпечення. Для таких людей є спеціальні приюти, доми відпочинку, ними пекується держава.

Діти в школах. Навчання обовязкове не тільки для дітей, але й для дорослих. На Україні половина населення зараз вчиться: в школах нижчих, середніх, вищих, в лікнепах, у фабричних школах, вчиться не тільки грамоти, але й фаху. Соціалістична країна, нова велика індустрія потребує сотки тисяч нових інженерів, механіків, фахових робітників; колективи потребують тракторщиків, агрономів. Ключ — заволодіти технікою, стати не тільки будівниками, але керівниками індустрії — здійснюється швидким темпом.

Школа на Україні — українська, мова українська, преса, книжка українська, культура українська, але національна по формі, а інтернаціональна по змісту.

"Тримусова праця"! Усюди, де делегація питала чи казала про це робітникам, або селянам — вони сміялися й дивувалися, що є ще на світі такі люди, які вірять таким брехням. Неможна розказати усього того в одній статті, що цілий день оповідали делегатам і делегаткам та робітничій громаді взагалі члени делегації до Радянського Союзу. Бо крім трох, що виступали в Укр. Роб. Домі рано, на пікніковій фармі РЗТ перед трох-тисячною масою виступало 9 промовців, що говорили поперх 4 години. І наші дощ, що падали на мітинг коло 5-ої години, не розігнав людей.

На пікніку промовчали т.т.: Наузівський, Ткачук, Горник, Кіама, Німцішин В., Сидор, Каспарчук, Капустя й Німцішин Михайло.

Оповідати не тільки про Радянський Союз, але й про капіталістичні країни, зокрема про Галичину й Буковину, що їх також відвідала делегація, хоч не офіційно. На Буковині нема аж одної української школи — ні вищої, ні середньої. Судиство й робітництво зруйновані економічно й юридично політично. Ні газети української робітничо-селянської, ні книжки. Все прибитте, придумане брутальною игрою румунського фашиста-сигураника. А українська буржуазія пішла на службу до румунських фашистів та допомагає їй попеняляти й визискувати українських робітників і селян.

Те саме й в Польщі та під Польщею. Але годі переказувати все те, що оповідали українська робітничо-фермерська делегация нерпий виступ. Вони багато, багато ще розповість, проміжним і всі друковані матеріали, то все ж такі, не дивлячись на їхню спритність, вони не вили в делегації того, що засталося у них не сховане в скляничках й мізку й що вони зможе передати слухачам і на масових вічах і читаннях в пресі.

Колд години 2.30 допозудні в середу, 15-го липня почав свою доповідь-звіт секретар ЦВК ТУРФДіМ тов. М. Шатульський. Доповідь тривала дві й пів години. На самому вступі тов. Шатульський сказав, що це не буде сухой звіт, що дрібних справ чи роботи поодиноких відділів він торкатися не буде, але що його доповідь йтиме по лінії передз'їздового начерку тез ЦВК й по лінії самокритики.

Розповівши про теперішнє міжнародне положення аж до найновішого нечуваного в історії капіталізму банкруцтва Німеччини, т. Шатульський перейшов до економічної кризи, в Канаді, яка хоч де в політичному кризу не перетворюється, проте стало поглиблюється: 500,000 безробітних, зникла платня та погіршення умов праці тим робітникам, що працюють, встановлення тарифи на довіз товарів до Канади, заборона ввозу радянських товарів, бюджет Бенета — зниження в нему дохідового податку для мільйонерів, оподаткування трудящих, і ані цента в цьому бюджеті для безробітних, відхилення домагання 100 тисяч робітників про соціальне забезпечення від безробіття коштом держави — це політика капіталістів і їхнього уряду судити пролетаріату, це рятівня економічного положення коштом робітництва.

На фармах — політика Бенета й менеджера сінарських заливень — проповідання зменшення коштів продукції пшениці, політика мішаного фармування — це політика за-

миловання очей, політика підтримання великих земельних обшарників і засудження на смерть дрібних господарств, на яких десятки літ працювали бідняцькі фермерські маси на своїх кводрах.

Все це спричинило величезне полівіння трудящих мас, яке гонить їх на боротьбу за своє існування, що одночасно є боротьбою за знищення капіталізму. Влада відповідає на цю боротьбу терором, — розбиває робітничі мітинги, демонстрації, арештує, засуджує й депортує робітників.

В цьому терорі канадський буржуазій допомогавши жовтоблатні "діля" — учителі, політишени, різні агенти, а то й просто наплітчи чи підноетні хулганні.

В другій частині доповіді сплинився на самому ТУРФДіМ, як воно створилося, які періоди переживало й яке становище було його в клясовій боротьбі напочатку економічної кризи, а яке є зараз. Цілу ліній діяльності ТУРФДіМ в минулому доповідач піддає гострій критиці, виявивши усі хиби й недоліки, та досягнення, що їх головно зроблено понавши від осени 1930 року до цього часу. Зворот в праці ТУРФДіМ зроблено головно після поширеного пленуму ЦК КПК, й в цьому звороті є значні досягнення, над якими доповідач також сплине.

Потім т. Шатульський висловив організаційний та маетковий стан ТУРФДіМ, який ілюстрував цифрами та порівняннями, вказуючи на досягнення й викриваючи недосстачі. Обговорив Жіночу Сек-

цію та Секцію Молоді, вдаривши по ліквідаторських настроях деяких товаришів та відділів, що виявилися і на ділі в передз'їздовій дискусії. Не ліквідувати, тільки будувати, але не по старому по турфдїм, а по більшовицькому — такє завдання стоїть зараз перед нами.

Преса, культурно-освітня діяльність, самокритика й демократична централізація — все це було зачеплене й освітлене, а на рещті — лінія праці ТУРФДіМ на майбутнє. Зворот зроблен, але його тільки почато. Будування революційних трейд-юній, організації безробітних, ВІОЛ і ФІОЛ, активна участь в клясовій боротьбі, одночасне зміцнювання й побільшування самого ТУРФДіМ, його секцій, активізація членства, політично-клясова освіта, оборона перед терором, перед депортацією чужинських робітників, оборона Радянського Союзу — це найголовніші завдання ТУРФДіМ і його секцій.

Як співдоповідач виступили — від ЦК Жіночої Секції т.т. А. Мойсюк, а від ЦК Секції Молоді т. М. Король. З окремими доповідями про культурно-освітню працю виступив т. Т. Кобзей, а про діточі школи т. П. Лисець.

Коли пишуться ці рядки, надцими докладами йде широка дискусія. Висловилос вже поперх 30 делегатів і делегатак, а на лісті промовців є ще коло 20.

На черзі є ще доповіді т.т.: М. Поповича, С. Кара (представника Політбюра КПК) та М. Савкиа по фермерському питанні.

## ПРИВІТАННЯ 12 З'їЗДУ ТУРФДІМ ТРУДЯЩИМ СОЮЗУ РАДЯНСЬКИХ СОЦІАЛІСТИЧНИХ РЕСПУБЛІК

Дванадцятій З'їзду ТУРФДіМ, вітаючи від імені українських робітників і незалежних фермерів Канади трудящих Рад. Союзу з успішним соціалістичним будівництвом, прирікає обороняти здобутки революції перед імперіалістичними інтервентами.

Дванадцятій З'їзду ТУРФДіМ від імені 6,750 своїх членів і членинь, що стоять в його рядках та від імені українського трудового населення Канади вітає трудящих Радянського Союзу з їхніми величезними досягненнями в соціалістичному будівництві, що вони проводять його за керівництвом Всесоюзної Комуністичної Партії й під гаслом "П'ятирічка в чотири роки".

Коли в капіталістичному світі економічна криза далі стало поглиблюється, допровадивши до нечуваного в історії капіталізму банкруцтва Німеччину, Австрію, а за ними й інші країни, коли сотки мільйонів трудячого населення капіталістичних країн примирає з голоду, коли самі капіталісти, кидаються як скажені на всі боки, щоб врятувати свою систему визиску й насильства перед цілковитою катастрофою, за якою неминує прийде соціалістична революція — то в той же час фізичний й культурний добробут трудящих Радянського Союзу стало поліщується, вони доходять до нових досягнень в цьому третьому виробничому році п'ятилітків.

Коли в капіталістичному світі фабрики далі замикються або скорочують виробництво в Радянському Союзі в цьому році буде закінчено 518 велетніх фабрик і 1040 машинних тракторних станцій, що оратають і обробляють великі радянські колгоспні лани.

Коли імперіалістичні країни душяться у своїх суперечливих й горько-козують допозної світової війни, Радян-

навість і розпач мас у своїх країнах на Рад. Союз, імперіалісти підготовляють широку протирадянські кампанії, вони готуються з збройного нападу на СРСР.

Успіхи радянської п'ятилітки й високе піднесення життєвого рівня трудящих мас яскраво показують вищість соціалізму над капіталізмом, радянського уряду над капіталістичним. Ми ставимо своїм головним завданням провадити агітацію й активно допомогати обороні Радянського Союзу, популяризувати між робітниками й фермерами досягнення радянських робітників і селян під проводом комуністичної партії, збивати брехні ворогів на радянську країну й перекопувати трудящих, що тільки повалили свій капіталістичну систему, трясуть безробіття, голод, нужду та усунуть небезпеку світової війни.

П'ятилітка означає смерть приватному капіталові в СРСР й перемогу соціалізму над капіталізмом в цілому світі. Вона означає ліквідацію рештки ворогів Рад, куркулів та непанів. Вона означає об'єднання мільйонів робітників і селян в свідомому будівництві й створенні величезних резервуарів геніїв та талантів, які зараз є приспані між робітництвом. Успішне закінчення п'ятилітки за чотири роки — це смертний присуд капіталістичній системі.

Дванадцятій З'їзду ТУРФДіМ від імені свого членства і від імені українських робітників і незалежних фермерів Канади вітає величезні досягнення соціалістичного будівництва Радянського Союзу — в індустрії, сільському господарстві й культурі та прирікає свою підтримку в поборюванні імперіалістичної буржуазії в її спробах знищити Рад. Союз.

Хай же Радянський Союз перекришить відновданість за-

## 1-ша КОНФЕРЕНЦІЯ ТОВАРИСТВА ДОПОМОГИ ВИЗВОЛЬНОМУ РУХОВІ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

За мобілізування бійців визвольного пролетарського фронту; за звільнення політв'язнів, знищення поліцейського терору; проти депортування чужинських робітників; проти готування імперіалістичних воєн; за ударну надійну оборону Радянського Союзу!

21-го липня радила перша конференція Товариства Допомоги Визвольному Руху на Західній Україні. Бойовий запал і гін до революційних дій на визвольному пролетарському фронті, більшовицька непримиренність і нещадна боротьба проти ярмителів трудящих мас — пробивались в кожному слові делегатів і делегатак першої конференції ТОДОВИРНАЗУ. Конференція визнала сучасний стан капіталістичного світу за найбільше загрозливий революційному рухові робітничої кляси. Про те найвідкритіше говорить посилена атака капіталу на фронт працюючих. Масові мітинги й демонстрації робітників зброяне панівна кляса, в тюрмах замочують пролетарських бійців, революційну пресу в'язять, страйки розгромлюють, за слухне домагання зморсних голодом безробітних — хліба або праці — бують.

Це проти революційного фронту трудящих внутрі кожної капіталістичної країни. Наступ той проводить панівна кляса кожної у своїй країні, до цього мобілізує усі найчорніші сили, щоб завдати вбивчого удару революційному пролетаріатові по тих країнах.

Є фронт капіталістичної кляси ще знадвору. Він скерований вперед чегу проти радянської країни, СРСР. Повязаний воєнними союдами капіталістичний світ став єдиним воєнним обозом навколо Радянського Союзу, вичікуючи догідного моменту, щоб зусіх сторін вдарити на трудящих тієї країни. Постіснує, нагляче зброяння й закріплювання стратегічних позицій проти СРСР свідчать наявно, що збройний напад стає ближчим з кожним днем. До того ж масове депортування молодих робітників з Канади, Злучених Держав, Аргентини саме до тих країн, що лежать на прикордонній смузі Радянського Союзу, вказує, що отим воєнним палачам треба негайно гарматного мяса проти СРСР і вони його стараються довести зза морських країн, якнайкорше і якнайбільше.

У наступі на революційний фронт працюючої кляси і готуванні збройного нападу на Радянський Союз, панівна кляса змобілізувала усі свої найбільш скрайні сили й обєднала їх в один фашистський, протирадянський, контрреволюційний фронт. У тому фронті ми бачимо тісний зв'язок фашистів, уярмлених національностей, з фашистами великодержавницьких націй, вони спільно діють за одним пляном, за одною командою. До того фронту пристали й українські фашисти в Канаді, Злучених Державах, Аргентині й на Західній Україні, наймились на собаку службу імперіалістичним воєнним палачам і собі готують похід під командою Пілсудського на землі Радянської України, а внутрі капіталістичних країн вони повняють службу резервної поліції, дефензивних погромників революційного робітництва.

Оцею одиницями фронт українського фашизму внутрі й назовні кожної капіталістичної країни дав почин новій організації Товариств Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні, званим в скороченні ТОДОВИРНАЗУ. І перша конференція цього товариства саме й радила над тим, як би то зміцнити сили революційного пролетаріату у його боротьбі проти фашизму, за повний визвіл трудящих мас. За несповна чотири місяці лави ТОДОВИРНАЗУ начислюють близько три тисячі з половиною бійців, здіблого таких, що вже випробували свої сили у боротьбі з польським, румунським і чехословацьким фашизмом на Західній Україні, а так само і в Канаді. Несповна одна тисяча воєнних УГА і УСС, що брали участь у визвольних боях Західної України в 1918 й 1919 роках, теж є в рядах ТОДОВИРНАЗУ. Є в ньому молоді робітничі-імігранти, що прибули в Канаду після війни й ради б допомогти визволенні своїх рідних сторін з-під ярма окупантів. Усі вони повні молодечеї сили, завзяття й доброхотності, в клясових боях, зза того вони й пристали до ТОДОВИРНАЗУ.

На своїй першій конференції ТОДОВИРНАЗУ делегати й делегатки скерували увесь хід нарад по такій лінії: за мобілізування бійців визвольного пролетарського фронту на Західній Україні і в Канаді, за звільнення політв'язнів та знищення поліцейського терору на Західній Україні, в Канаді й решти капіталістичних країнах; проти депортування чужинських робітників у фашистські країни, проти готування імперіалістичних воєн; за надійну, масову, ударну оборону Радянського Союзу перед збройним наступом воєнних палаців імперіалістичного світу.

По тим питанням начеркнула конференція плян діяння. Конференція відкрила двері до ТОДОВИРНАЗУ наостіж для усіх фронтовиків клясових боїв. Поруч українських робітників і робітниць до ТОДОВИРНАЗУ можуть вступати робітники, еврей, для них відкрито секції при ТОДОВИРНАЗУ й ті секції за спільним пляном працюватимуть на визвольному фронті. Таким чином, ТОДОВИРНАЗУ стало міжнародною, робітничою, революційною організацією, що мобілізує сили робітничих і бідняцько-фермерських шарів до наростаючих гостріших, непрісланних боїв, готує надійних бійців на захист радянських кордонів, проти воєнних імперіалістичних авантюриків. Проти навколо Радянського Союзу, ТОДОВИРНАЗУ виконує могутній визвіл трудящих з кітків кляси визискувачів і експлуататорів.

## ОФІЦІР СТРАЧЕНИЙ ЗА ШПИГУНСТВО

ВАРШАВА, 18 липня. (А.П.) Сьогодні розстріляно майора Петра Демковського, бурного члена польського генерального штабу. Його арештовано минулої середи і вчора засуджено на смерть від обвинуваченням, що він займався шпигунством на рік СРСР.





